

Zasolzelih oči je strmel v odbita konca palice, tam se je nehala njegova modrost. Oba dela sta bila čisto pošteno zlomljena, o rezi ni bilo ne sledu ne tiru. Skrivši se je ozrl v mamo in glej, ona ga je opazovala. Trudno se je nasmehnila in mu razodela.

»Misliš, da zadnjič nisem opazila rezi na palici? Ko sem položila drugo palico na omaro, si jo zopet narezal, mrcina. Jaz sem jo seveda takoj spet zamenjala za novo in zdravo. Ni ti pomagala zvijača. — Ali boš še lagal?« Tako žalosten je bil sedaj njen glas, da je Tadek zatrepetal, se po kolenih pridrsal do nje in ji skrušen, v resničnem kesanju objel kolena.

»Ne bom, mama, prosim, sveto obljubim, nikoli več.«

Dvignila ga je in stisnila njegovo glavico v svoje naročje. Tam se je zjokal in skesal. Mami, drobni in bledi v lice, je ozaril žarek tihe sreče trpeče obličje.

Car in kočijaž.

ruski car Aleksander je napravil sprehod po Moskvi. Med sprehodom ga je zajela huda ploha. Zatekel se je pod streho bližnje kočije in se dal peljati do svoje palače.

Ko hoče plačati, opazi, da je pozabil svojo denarnico in da nima niti beliča pri sebi.

»Počakaj trenutek,« reče kočijažu, »takoj ti pošljem denar!«

»Oho, že poznam ta način!« odvrne rohneče kočijaž.

»Kaj hočeš s tem reči?«

»Trdim, da me hočete ogoljufati in spraviti ob moj težko prisluženi zaslužek.«

»Kako vendar moreš kaj takega misliti?« ga vpraša car.

»No, zakaj pa ne bi mislil tako, batjuška? Že najmanj sto ljudi sem vozil do te palače in vsi so mi zatrjevali, da so pozabili denar; odšli so vsi v tole poslopje, videl pa nisem nikdar nobenega več.«

»Tu sem, pred kraljevo palačo si jih pripeljal?«

»Da, gospod, baš pred tale vrata!«

»Dobro, vzemi moj plašč v zastavo in počakaj, takoj se vrnem in ti prisnem denar!« mu odvrne car. Čez par trenutkov pride iz palače, izroči kočijažu veliko svoto denarja in vzame svoj plašč. »To je plačilo za mojo vožnjo«, reče smehljaje osuplemu kočijažu, »in plačilo za vse vožnje, ki jih moji dvorjani niso plačali; je pa tudi plačilo za prevoz vseh tistih, ki bodo v prihodnje pozabili plačati!«

Kočijaž je, tako pripovedujejo očitvidci, padel skoraj s kozla, ko je zvedel, da je bil gost v njegovi kočiji sam ruski car ...

